

בתין מרגלית : זכרון מגיל 6

משצמום

מצרות-צין

וריקות

תאבים אֶנְחֵנוּ

מקכי

מכרד

מחטוטים

נכמרים אֶנְחֵנוּ

הסיים נמשכים

אף כי אֶתְדִים שׁוּב אִינִם

כי אם דִּיּוֹקֵן שׁוֹחֵק

המִן־כִּיר אֶת צִמֵם

הנחם

יש ויקרבונו

אל הממים האלה

קלי נצת מדוע

שחוקם

במסגרת זו

מוציאם

מתחת לשיש

הנה הם כֵּאֵן

הלב הולם

נקרב צעד אחד

קלמס נִדְבֵר

עוד צעד אחד

וכפסע בינינו

אך הַגְּוִיגִית הַקָּרָה

מתרפנו אֶחֱזֵר

איש ואיש ישוב אל מקומו
 בלי הותיר צקב
 בל יבחין אדם
 כי גלגלנו שיחה

שחר

שחר אפר
 ושכור

רוח של בקר
 וכבות מנורה
 הקיץ הנחיל
 השמש חננה

השקט ודומם
 חובק סגתי
 גוהר על כבירי
 ואת מחליק צד משתי

קהילה

נגעה

מן הלילה

אחבא לי

פסת סדיני

אמה אינה עוד

אמפלוש בגומחה

שעורה סמה-לוקסת

אך אין בה עוד סמן

כי אם למטה סתורה

בתם ליל-סערה